

[Ivar Hansen]

tage pengene ud og placere dem andetsteds, så vidt mig bekendt. Det kunne jo tænkes, at den valgfrihed, der allerede findes i eksisterende pensionsaftaler, kunne brede sig.

Men lad være at antyde, at nogle ikke skulle respektere indgåede aftaler! Det, jeg taler om, er fremtidige pensionsordninger.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Dette begynder jo at blive interessant ud fra flere synsvinkler. Jeg lader hr. Nyrup Rasmussen om at forfølge den ene. Lad mig forfølge den anden.

Hr. Ivar Hansen gør det til hovedpointen fra Venstres side, at den enkelte skal have mest mulig indflydelse på forvaltningen af kapitalen i disse opsparinger. Det er Venstres hovedsynspunkt, forstår jeg nu, i forhandlingerne.

Hvis det var så enkelt, at det var Venstres eneste synspunkt på dette område, så skulle der jo laves forlig med SF på pensionsområdet. For hvad var det, hr. Gert Petersen sagde i SF's hovedindlæg i dag? Det var lige præcis, at det er en meget vigtig pointe for os, at lønmodtagerne får størst mulig indflydelse på forvaltningen af denne kapital. Det er faktisk SF's synspunkt i denne her debat. Det gør vi ved at lave mest mulig direkte valg i pensionskasserne og ved at uddelegere indflydelsen ude på den enkelte arbejdsplads. Vi vil gerne være med til allerede nu, at man uddelegerer indflydelsen helt ud på den enkelte arbejdsplads og lader de lønmodtagere, der er dér, tage stilling til, hvordan de aktier, der ligger i Lønmodtagernes Dyrtdsfond og ATP, skal forvaltes. Hvis Venstre pludselig vil være med til den slags, tror jeg, det er meget interessant.

Jeg har en mistanke om, at det er noget andet, Venstre mener, at Venstre mener, at lønmodtagerne skal placere deres penge i sparekasser og forsikringsselskaber og så overlade de mennesker, der sidder dér, at forvalte det. Det er min mistanke, at det er sådan, Venstre reelt mener, og så kan vi selvfølgelig ikke lave noget som helst, der kan blive til noget fornuftigt.

Men hvis Venstre vil være med til at støtte, at Dyrtdsfonden og ATP kan lægge indflydelsen ud på de enkelte arbejdspladser, og at man får friere placeringsret og den slags, så er vi med.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det er stadig væk forfærdelig uklar tale, hr. Ivar Hansen har til hr. Nyrup Rasmussens spørgsmål. Den velvillige fortolkning er, at det, vi hørte her, var den sædvanlige bragesnak fra Venstre om valgfrihed. Det var altid noget, at vi fik en tilkendegivelse om, at man ikke ville gribe ind i indgåede aftaler, f.eks. den, finansministeren lige har indgået for tre måneder siden. Det ville være ejendommeligt, hvis regeringen kom med et lovindgreb imod dem, men det ville være konsekvensen af hr. Ivar Hansens valgfrihedssnak.

Det, der står tilbage, er en eller anden fornemmelse af, at hr. Ivar Hansen forestiller sig, at der skal gælde andre vilkår for de nye pensionsordninger, som skal etableres, end for de 42 eksisterende pensionskasseområder, som statsministeren omtalte så velvilligt i tv efter åbningsdebatten.

Det synes vi ville være meget ejendommeligt. Men det er det indtryk, der må stå tilbage, og som hr. Ivar Hansen må få dementeret, hvis han ellers tager ordet igen.

Jeg mener, at der var en anden meget væsentlig uklarhed i hr. Ivar Hansens replik heroppe. Hr. Ivar Hansen var uden videre enig i, at husejernes vilkår ikke skulle forringes, hvis de sad med en stor gældsbyrde, fordi de havde købt i de senere år. Konsekvensen af det, regeringen har spillet ud med, er den modsatte. Vi har meget kraftigt advaret imod den konsekvens, vi har påpeget, at det ikke er i samfundets interesse at mangedoble et antal tvangsauktioner, der i forvejen er uhyggelig stort.

Derfor er indholdet i en melding om, at man ikke vil forringe vilkårene for de husejere, der bor under de vanskeligste økonomiske vilkår, en melding om fundamentalt at ændre regeringens udspil, og jeg håber, jeg kan tage det som udtryk for, at en sådan revision er på vej, og det takker jeg så for.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Vi er nødt til at spørge hr. Ivar Hansen en gang til. Forestiller hr. Ivar Hansen sig virkelig med den mobilitet på arbejdsmarkedet, som også regeringen taler så meget om, at hvis man er sygeplejerske eller jord- og betonarbejder –